

Reactie op wetsvoorstel Wijziging van de Huisvestingswet 2014

Woonruimteverdeling

Het principe van de wet is de vrijheid van vestiging. Hierop ingrijpen zou dus slechts in de vorm van een uitzondering mogelijk moeten zijn. Aangezien momenteel in de overgrote meerderheid van de gevallen bindingseisen worden gesteld, wordt het principe van de wet aangetast. Deze bindingseisen komen ook steeds weer terug in elkaar opvolgende verordeningen en zijn dus niet tijdelijk. Ze zijn alleen te verdedigen als er een tijdelijke en lokale disbalans bestaat tussen vraag en aanbod van betaalbare woonruimte en er is op dit moment juist sprake van een structurele en nationale disbalans. Het wetsvoorstel dat nu wordt gedaan wil echter de ruimte voor lokale bindingseisen nog verder vergroten. RWU is het daar derhalve niet mee eens.

Sturing en toezicht op het huisvestingsbeleid

Een gedegen onderbouwing van een Huisvestingsverordening is van belang. RWU ziet daarom graag dat in de wet expliciet wordt gemaakt dat de onderbouwing wordt vergezeld van een gemeentelijk Plan van Aanpak waarin de eigen inspanningen worden beschreven om de aangegeven disbalans op te heffen en/of de leefbaarheid te verbeteren. Monitoring van zowel de schaarste aan betaalbare woonruimte als de leefbaarheidsproblemen zijn daarbij essentieel om de doelmatigheid en effectiviteit van het lokale ingrijpen op de vrijheid van vestiging te beoordelen. Daarbij zal het helpen om de begrippen 'schaarste' en 'leefbaarheid' meer te objectiveren. Het nieuwe artikel 6 lid 4 regelt dat deze onderbouwing moet worden gegeven in de woonvisie. Maar onvoldoende duidelijk is of en in hoeverre de provincie een toets van de onderbouwing van de maatregelen in haar advies als bedoeld in het derde lid kan meenemen. RWU pleit ervoor in het derde lid expliciet te maken dat het advies zich tevens uitstrekt tot de onderbouwing als bedoeld in het vierde lid.